

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum 2020

21 de febrer de 1972. Arribada de l'aigua des de Balsareny a càrrec del Club Atlètic Manresa (Arxiu Comarcal del Bages, Ajuntament de Manresa, Enric Villaplana)

Col·lecció "Pregons institucionals"
Número 50, febrer de 2020

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió: Inom, SA

Agraïments: Associació Misteriosa Llum

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum a càrrec de l'alumnat de 6è de primària de les escoles Bages, La Salle i Muntanya del Drac.

Manresa, 14 de febrer de 2020

INTRODUCCIÓ

Presentadora 1: Bon dia manresans i manresanes. El pregó és a punt de començar. Estigueu ben atents.

Presentadora 2: Il·lustríssim Senyor Alcalde, Excel·lentíssima Corporació Municipal, autoritats, president de l'Associació de la Misteriosa Llum, presidenta de l'entitat Dones Emprenedores Innovadores de Manresa i representants de les comunitats educatives de les escoles Bages, La Salle Manresa i Muntanya del Drac.

Presentadora 3: També saludem totes les persones que podeu veure i escoltar aquest pregó infantil, ja sigui aquí presents, per Internet, en directe o en diferit des de qualsevol lloc del món.

Presentadora 4: Sense oblidar-nos de tots els i les alumnes més grans de primària de les escoles Bages, La Salle Manresa i Muntanya del Drac que hem fet aquest pregó amb il·lusió, enginy, creativitat i rigor històric. Esperem que en gaudiu molt.

Comencem, endavant!

ESCENIFICACIÓ INICIAL

A la sala, les presentadores col·locades a punt per començar i de sobte entren 4 nens/es des de diferents llocs de la sala.

Entren dos alumnes vestits d'esportistes dirigint-se a l'escenari:

Esportista 1: Després de jugar tanta estona al pati tinc molta set.

Esportista 2: Em noto marejat...

Entren dos alumnes dirigint-se a l'escenari vestits amb roba de treballador:

Treballador 1: Uf, quina calor, tant treballar sota el sol!

Treballador 2: Quina set que tinc i quines ganes de dutxar-me, però no puc!

Entren dos alumnes més dirigint-se a l'escenari vestits amb roba de cuiner:

Cuiner 1: No puc fer el menjar per als meus clients!

Cuiner 2: El restaurant és a punt d'obrir i sóc aquí sense poder cuinar!

Entren dos alumnes més dirigint-se a l'escenari vestit amb roba de pagesa.

Pagesa 1: Uf, jo tinc tot l'hort amb el planter a punt de morir!

Pagesa 2: Aquest any no tindrem collita si no podem regar.

Un alumne d'entre el públic demana, amb un to de veu alt:

Alumne: Però què us passa, què necessiteu?

I els vuit alumnes que són a l'escenari responen alhora:

Treballadors, cuiners, esportistes i pageses: Aigua, necessitem aigua!

Esportista 2: A veure si entre tots junts la trobem!

Entra el símbol de l'aigua.

(Música medieval)

ESCENA 1

Narradora 1: Fa molts i molts anys, al segle XIV, Manresa era una ciutat molt rica, però l'any 1333, els manresans i manresanes van començar a patir una gran sequera: no quedava aigua a la ciutat.

Narradora 2: Van començar a passar molta fam perquè van perdre collites i van agafar malalties greus a causa de la falta d'higiene, com ara la pesta negra. També hi va haver gent que va marxar de la ciutat cap a altres racons de Catalunya.

Narradora 3: Així no podien viure, i per solucionar el problema, el poble va decidir anar a demanar solucions als seus governants. Els consellers de Manresa Jaume d'Artés, Bernat de Sallent, Berenguer Canet, Jaume Amergós, Bertran de Castellbell i Pere Vilella, que eren els que governaven la ciutat, van estar pensant diferents opcions:

Conseller 1: I si anem a viure a un altre lloc?

Conseller 2: I si preparem dipòsits per recol·lectar l'aigua de la pluja?

Conseller 3: I si...

Narradora 4: Cap d'aquestes idees no els convenia del tot, i com que estaven molt cansats, van decidir ajornar la reunió per al dia següent i anar a descansar.

(Música medieval)

ESCENA 2

Surten a l'escenari un nen i una nena com si fossin marit i muller parlant a casa mentre sopen.

Narradora 5: Un cop a casa, Bernat de Sallent, que era un dels consellers de la ciutat, va explicar a la seva dona la preocupació que tenien.

Bernat de Sallent: Ai Montserrat! Avui hem estat tot el dia debatent amb els altres consellers de la ciutat possibles solucions per aconseguir que hi hagi aigua a Manresa i no hi ha manera que trobem una solució que ens sembli adequada.

Montserrat: Quines opcions heu pensat? Aquí a prop de Manresa, on hi ha aigua?

Bernat de Sallent: Oh, m'acabes d'obrir els ulls, has tingut una bona idea. Aquí a prop tenim el Llobregat, i podríem construir una sèquia que portés l'aigua del riu fins a Manresa. Gràcies Montserrat, gràcies, demà mateix ho proposaré a la resta de consellers per si els agrada la idea!

Narradora 6: L'endemà, Bernat de Sallent ho va consultar a la resta de consellers. A tots els va semblar una idea genial. Anirien a Barcelona, al palau del rei Pere III, a demanar-li si els donava permís per a construir la sèquia.

(Música medieval)

ESCENA 3

A l'escenari, els sis consellers i el rei.

Conseller 4: A Manresa estem passant una sequera molt gran i necessitaríem el vostre permís per poder construir una sèquia que porti l'aigua del riu Llobregat fins a Manresa.

El rei s'ho rumia

Rei Pere III: Jo, Pere III, dono permís perquè es construeixi la sèquia i deslliuro els manresans de pagar impostos durant deu anys.

Fan un gest d'aprovació i marxen contents.

Narradora 7: I així va ser com el 1339, el Rei els va donar el seu consentiment i van poder posar-se a treballar.

(Música medieval)

ESCENA 4

Narradora 8: Guillem Catà, un famós arquitecte de l'època, va pensar com farien la sèquia i en va fer els plànols.

Guillem Catà surt a l'escenari amb uns quants manresans.

Guillem Catà: Ara que ja tenim la idea, podem començar l'obra! Anem cap a Balsareny! Porteu pedra, pics i pales! Necessitarem moltes mans i l'esforç de tota la ciutat. Treballant en equip podrem aconseguir portar l'aigua a Manresa.

Surten uns quants nens amb pics, pales i pedres i fan veure que construeixen la sèquia.

Obrera 1: Uf, quin sol que fa!

Obrer 2: Estic molt cansat, ens estem esforçant molt per poder tirar endavant les obres!

Obrera 3: Necessito beure aigua.

Obrer 4: Doncs jo tinc molta gana, sort que la meva dona m'ha preparat un bon dinar. Si no, no sabia com fer-ho.

ESCENA 5

Narradora 9: Al cap d'una setmana les obres van arribar a Sallent, terres del bisbe Galceran Sacosta.

Surt el Bisbe parlant amb els obrers.

Bisbe: Ja podeu parar ara mateix, sinó en pagareu les conseqüències! Per aquí no podeu passar, perquè són les meves terres i no us deixo continuar!

Obrera 5: El rei Pere III ens ha donat permís per construir la sèquia.

Obrer 6: Així que la continuarem! Vós no ens podeu parar!

Narradora 10: Els manresans no van fer cas al Bisbe i van continuar les obres. Això el va fer enfadar molt i els va excomunicar.

Bisbe: No podeu anar a missa, ni resar, ni rebre la comunió, ni fer casaments, ni enterrar els morts...

Manresà 1: Això és molt injust.

Manresà 2: I ara què farem?

Bisbe: Són les meves terres i aquí mano jo!

(Música medieval)

ESCENA 6

Narradora 11: Els manresans es van quedar molt tristos i van aturar l'obra. Però el 21 de febrer de 1345, a les 9 del matí, va passar un fet increïble! Des de la muntanya de Montserrat va arribar una llum a l'església del Carme i les campanes van començar a tocar soles!

(Nens fan sonar campanetes)

Entra el símbol de la llum

Manresà 3: Déu meu, això és espectacular!

Manresà 4: Què és aquesta llum?

Manresà 5: D'on ve?

Narradora 12: El Bisbe, veient aquests fets misteriosos, va pensar que era un senyal diví.

Bisbe: Manresans, ja podeu continuar les obres per les meves terres i podeu tornar a les esglésies!

Manresans: Gràcies!

Manresans: Visca, visca!

(Música medieval)

ESCENA 7

Narradora 13: Els consellers, en conèixer la notícia, van voler parlar amb el Bisbe per assegurar-se que les seves paraules eren certes.

Conseller 5: És veritat, senyor Bisbe, que podem passar per les vostres terres?

Bisbe: Sí, estic segur que aquest fet tan misteriós que ha ocorregut a la vostra ciutat és un senyal de Déu i és per això que crec que heu de passar per Sallent i tornar la vida a la vostra ciutat.

Conseller 6: Moltes gràcies, senyor Bisbe, us estem molt agraïts.

Conseller 1: La nostra ciutat ja no aguantava més sense aigua...

Conseller 2: És ben cert que parlant la gent s'entén!

Narradora 14: El 1346, el bisbe Miquel Ricomà i els governants de la ciutat de Manresa van signar el Pacte de la Concòrdia. Així va ser com es van poder continuar les obres i amb molt d'esforç i treball, l'any 1383 es van acabar.

Obrer 7: Per fi hem acabat les obres i podrem tornar a tenir aigua!

Entra el símbol de la sèquia

Narradora 15: I així va ser com l'aigua va arribar a Manresa i gràcies a aquesta gran obra avui dia encara tenim aigua a la ciutat.

Narradora 13,14 i 15: Bona festa de la Llum 2020 a tothom!

(Música medieval)

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra,
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

The image shows a musical score for a piece titled "Goigs de la Misteriosa Llum". The score is written in a single system with six staves of music. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes. The music consists of a single melodic line. The lyrics are: "A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra, pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent. Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat, en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat; set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent."

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tan gentil, tan clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tan excel·lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del Bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble Ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Omnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fou migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura
perquè la Verge procura
sempre el bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
d'un cas tan singular,
la Llum Santa i delicada
al Carme se'n va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altra a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altra sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran, dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tan estremíssim cas;
aleshores en continent,
la Llum de nostra ventura
isqueu dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant Ponç prop Santpedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,....

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder;
Oh encobert ornament!
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

Ajuntament de Manresa

ASSOCIACIÓ MISTERIOSA LLUM